

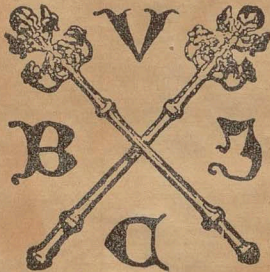

1449 [u.s.]

[u.s.]

[u.s.]

[u.s.]

390371 -

- 390377

Mag. St. Dr. I

1741

MISCELLANEA.

- 1/ /Ossowski Michal/, Zastanowienie sie nad calego Kraiu wloscianami, dnia 15. Marca 1792.-Str. 47.-E_{XXIII} Str.491.-
- 2/ /Potocki Stanislaw Szczesny/, Pochwala, Warszawa 1789, Druk. J.K. Mei y Rzeczypospolitey u XX. Scholarum Piarum.-Str.43.-
- 3/ Makulski Franciszek Jaxyc, Polak odrodzony na nowo, Warszawa 1790, Druk. Piotra Zawadzkiego.-Str.31+nlb 1.-E_{XXII} Str.64.-
- 4/ /Frank Jacob Jozef Leibowicz/, Dwor Franka czyli polityka nowochrzezencow.-/B.m.dr./ 1790.-Str.30.-E_{XVI} Str.299.-
- 5/ Jezierski Jacek, Taxa prozniakow, Warszawa, Drukarnia 9-ta.-Str.23.-E_{XVIII} Str.548.-

6/ Cygan cnotliwy, /Warszawa 1792/, Str. 87. - E^{XIV}
Str. 483. -

7/ Sekundant bezbronny, Warszawa 1792, Druk. P. Du-
foura. - Str. 46. -

IV
ou-

AW

1862 7

LAS

Na

Z

OS

Ja

T A X A P R O Z N I A K O W

D O U W A G I
K L U B U W A R S Z A W S K I E G O

i Teraźniejszèy

P O L I C Y I

P O D A N A.

390875

Przez Jezierskiego Kasztelana Łukow:

CZĘŚC PIERWSZA.

Każdego Rządu nad wolnym Ludem, czyli Apfolutnéy Władzy nad swoim Kraiém, iest powinnością, tak urządzać całego Królestwa Machine, aby się bez przerwy pożytecznie ruszała.

Tak zaś sposobić wfszystkich Ludzi należy, iak Natura Pszczoły do ogólnéy pracy urządziła, na tén czas

A

wfszel-

wszelka praca letka. a Ludzie samą
szczęśliwością. iak dogodnym powie-
trzem. oddychać będą; Na ten czas ka-
żdy takowe Zgromadzenie, staraniem
ogólnym zatrudniające się nazwie Hoń-
cém, które wszystkie stworzenia oświe-
ca. a co jest na Ziemi, wypładza i utrzy-
muje — A jeżeli inaczey postąpi, Wy
Prawodawcy, będziecie iak Miesiąc nie-
użyteczny, który ani dokładnie świe-
ci, ani grzeje.

W terazniejszey, boday szczęśli-
wéy, Rewolucyi, macie Prawodawcy
odkrytą w Polsce Amerykę, rozma-
itych Kruszców kopalnie, iakby w *Me-
zyko i Peru* znalezione bogactwa, więc
je dobywajcie. Macie wszelkie Pro-
dukta do żywności i odzieży, ale ie
luźnemi rękoma. do Rękodziel zdolne-
mi. pomnażajcie i wyrabiacie. Szu-
kajcie zysków w szczęśliwéy indus-
tryi, nie w podatkach łzami oblanych, wzie-
liście na siebie Urząd i k wspaniały,
tak wielbiony, bo Rząd, którym się
zatrudniacie, jeżeli dogodny? będzie
Duszą

Duszą Ciała Politycznego, ale bez Skarbu będzie niczym.

Skarby Kr lestw, jest Ludność pracowita. prężniująca jest ubuństwem, tę ia następnie wyszczegulnię.

Co jest Ludność nie edukowana, toż są Ludzie w Afryce i Ameryce nie cywilizowani; còż daléy? między wszystkimi stworzeniami. są Ludzie na świecie, a iak są stworzeni? są to skrytości Niebios niepoięte. bo biorąc ztąd miarę, że stworzył Bóg zwierzęta, w różnych rodzajnych. kolorem. skłonnością. postacią tak trafnie sobie podobne, że iedno od drugiego rozeznac trudno.

Zas stworzył Bóg dwie osoby w Raiu, z których Natura tak nieumiar kowanie Ludzi rozmnożyła, że ieden drugiemu, postacią wrostm, nareszcie rozumem nie jest podobny, i dla tego, iak zwierzęta mając instynkt, zwodzą się i niepotrzebują rady, tak Ludzie nie mając między sobą równego i zgodnego rozumienia, muszą bydz przez
 świe.

światlejszych zawsze rządzeni. Przeto potrzeba aby pòspòłstwo nic nieumiejące, było udołkonalone i urzãdzone.

Pierwsi wżyszkich rzeczy wynalazcy, potrzebowali pracy, industrii, rozumu i długiego czasu, do ich wydołskonalenia; iak n. p. Tén Dobrodziéy Świata, kto wynalazł pieczywo chleba, i Ludzi niby zwierzy od surowizny odzwyczail; teraz to rzemiołło iest pòspolite, á pòczãtkowie trzeba było dołwicipem pracować, iak orać? siać? młócić? mleć? ciasto robić? iak do smaku upiec? wieku nato potrzebowano. Teraz Prawodawców nietrzeba myślić i rozumu nato fatygować, ale śladem innych Kraiów pòstępować, to iest: pruzniactwo wykorzenić, Ludność urzãdzić.

W Pruzniactwie Ludność tak szkòdliwa, iak ciało trądem zarãżone, niepowinnoż byđ leczzone? czyli Seym świały, obojętnym na to okiem patrzyć może, aby iedni pracowali, drudzy ich prace darem pòlykali, á tak pracuujących

cych kondycya byłaby niewolniczą, albo na podobieństwo, gdy Gospodarz sieie, a ptacy wyżeraią.

Gdyby pruzniactwo wykorzenione zostało, niebyłoby ubogich na świecie, a ktoby mający w Rządzie powagę, do zniszczenia tego, skutecznie się przyłożył, byłby autorem szczęścia Ludzkiego w Polsce, temu by sława wystawić winna szacowniéysze i wyższe nad Egipskie Kolosy. Co z mego Urzędu ia tak życzę i radzę, a po skutek do tych odsyłam, kowu los władanie powierzył.

Jdę teraz do rachuby, ile prozniak Kraiu na rok kosztuie? Rachuie iednego Proźniaka, w iedzeniu, okrafie, soli, mięsie, piciu, odzieży, obuwiu, dzień, grosz srebrny i. tak, że iuż niéy rachować nie można, gdyż Zołnierza odzienie, wychowanie więcéy niż groszy miedzianych 20. kosztuie: a za tym kosztuie, ieden Proźniak na rok Złł: 90. więc iawna rachuba, że milion Proźniaków, Kray kosztuie, na Rok

90. Milionów = Niewstydnoszy było Prawodawstwu, aby tak wielka szkoda Kraiu? niebyła zatamowana, wszakże te Produkta które Proźniak ziada i w odzieniu psuie, gdyby za Granicę były przedane, przybyłoby do cyrkulacyi 90. Milionów.

Nie można mniéy rachować Fabrykanta, że zarobi na dzień dla dobra Kraiu złoty 1. wszakże *Piządka*, Kraiowy nayuboższy Fabrykant (przyznają Wielko-Polanie) zarobi na dzień od przedzy groszy 10. A zatym prosta rachuba, że milion robotnika, wprowadzi do Kraiu na cyrkulacyą corocznie 100. milionów pieniędzy.

Na większą konwikcyą dodam, że Polska, niema zupełnie ósmkroć sto tyśięcy Rolnika prawdziwego, a tén na wyżywienie, odzież, ósmiu milionów Ludzi, i nad cały dostatek i bogactwa Kraiu, zarabia; w tym razie niewiernego do Taryff odsyłam, a choć tam znajdzie milion z okładem dymów, niechże odtrąci, Dymy Dworskie, Karczem, Browa.

Browarów, Mieyskie, Klafztorne i inne. które nie są Rolnicze, przyzna tę prawdę. którą wypisałém. uzna zatem, ile Rolnicy dobra dla Kraiu przynoszą. nierównie więcej Fabrykanci w prowadzą, gdy Produkta Kraiove przerobione za granice wysyłać będą lub przynajmniej wychodzące z Kraiu miliony za Towary wstrzymają.

Rachuję iefzcze zysk dla Skarbu z Rzemieslnika czyli Fabrykanta, myślę, że takowy wniesie do Skarbu Publicznego, to iest: w Czopowym, za Mięso za obuwie w Skurowym, za odzienie we Cle, Tabace, na dzień grosz miedziany 1. i gdyby tylko 1 funt Mięsa zjadał na dzień, już pułtora grosza płaci do Skarbu, uczyniłoby to najmniej 12. milionów, konsumpcyi nie rachując.

Jeżeli moje uwagi nie przeświadczaia. niechay Sáfieckiego Królestwa Pruskiego praktyka przekonywa, że Rząd, Indultrya, tę Potęgę, którą ma, utrzymuje, że próżniactwa niecierpi, że
Fabry-

Fabrykantami tyle Ludności jest wprowadzoney, iż ziemi Pruskiéy urodzay wyżywić ją niemoże, i gdyby niedowoz z Polski, połowę Fabrykantów, nie dostatek z mieyscaby głodnego wyrnszył.

Gdym tak wielki pożytek dla Kraiu, z próżnujących Ludzi, opisał i wyrachował, jest moją powinnością wrazić to w umysł Prawodawczy, aby próżnująca Ludność była urządzona, aby Fabryki *primæ necessitatis* były w prowadzenie; w prowadzenie Fabryk, nie potrzebuie kosztu, iak sobie kto myśli, ale potrzebuie odbytu, bez którego wszystkie Fabryki upadać muszą... I tak n. p. powiem: że każdy Rzemieślnik sam swoje rzemiośło sprawuiący, ile ma odbytu tyle Czeladzi do pomocy sprowadza, tak każda Fabryka za odbytem, do naywyższego podnosi się wzrostu, bez niego upada. Ma Polska Kołodziejów, Gancarzów tyle, ile Kray potrzebuie, niechżeby koła, garki z Zagranicy przychodziły, te choć podle Rzemiośła, upać musiały.

Odby-

Odbytem wszystkie wzrosły i pomnażają się Fabryki. Dla odbytu wszystkie rządne Kraie, z cudzego do swego, tych niepuszczają Rękodziel, które się w swoim wyrabiają, w Polsce zaś ten sposób, nazywają *Monopolium*.

Niechżeby natych miast Kupiec, Kramarz był Prawem obligowany, że cokolwiek w Polsce wyrobi się Towaru, wzięść do sprzedaży powinien 10. procent tanię niż zagraniczny, a resztę za Granicą przykupował, a tym nieobciążającym sposobem zakorzeniłyby się w Kraiu Fabryki, pieniądze z Kraiu nie wychodziły. Projekt, o ulepszeniu Fabryk w Polsce przez Deputacyą na to wyznaczoną ułożony, w Izbie przeczytany, Pół-roku *in deliberatione* zostaie.

Chiny tak wysoko swoją Policją podniosły, że żaden Człowiek Proźniak w ich niezmiernych Państwach znaleźć się nie może; nikogo zacne urodzenie od Proźniactwa niezastania, każdy winien okazać iaki ma sposób do życia;

á nie okazujący dwoiaki Podatek, płacić musi, zaś ubogi do robot publicznych jest naglony—Zacoby w Polfcze każdy Polsefsyi nie mający, nie powinien przed Kommissyą Policyi sprawić się z czego żyje? i od niej otrzymać świadectwo, i te corocznie odmienić, á tak swego wyżywienia niemający, aby był imany i do robot czy Fabryk oddawany.

Ludność pospolita w Polfcze, bez przemyślu, żadną od Rządu nie opatrzoną umiejętnością, prócz szacowney Duszy, niewiele się od zwierza różni, codziennie to widzieć daie się w Ludziach pospolitych latami odzianych, biednego życia, nie edukowanych, á co ludność wśzelka w rządnych Kraiach jest Skarbem, to w Polfcze po śmieciach się wala.

Wy Przezacni Prawodawcy!
w Klu-

W Klubie Wafzym zgromadzeni, Wy nadzwyczajnie w Polfcze w iednomyślność złączeni, á do nayużyteczniejszych prac dla Oyczyzny chęcią zaięci, iak wspaniały tak wyfoki wzięliście na siebie Urząd, do ktòrego widzę Rząd Polityczny przywiązuiecie, ten niewąpię abyście dostatecznie, urządzić nie potrafili. Ale obawiam się, aby ktòs o fobie więcey rozumiejący, więcey udziału potrzebuiący, wam go niedysputował, i prace wafze nie zniweczył.

Rząd Polityczny, iaki iuż iest w myśli nie wiadomey spłodzony, taki bydz, taki bez Wafzego utrudzenia dorastać musi. A niech on będzie iaki chce, ia go omiiam, á infzy udział do uszczęśliwienia Wafzego i Oyczyzny Wam przedsiębrać radzę.

To iest skrócenie Procesu, podniesienie Handlu, otworzenie przez
Kana-

Kanały nowych spławów, urządzenie Fabryk czy Rękodzieł, taxę Czeladzi i Prawo oszczędności = O tych urządzenie nikt z wami emulować nie będzie, to Wam wiekopomną uczyni sławę = Niech kto chce polityczny Rząd opisać i stanowi, będzie on ubogi, a w ubuſtwie ſłaby, jeżeli wewnętrznym Rządem nie wsparty, a iak każdy Dóm bez dostatku spuſtoszony, mieſzkalnym bydź przeſtaie, tak Rzecz-Poſpolita, gdy iej dostatki, przyczynionemi expenſami nad perceptę, zagranicę wychodzą, ſłabieć będzie. = Wam więc Przewodawcy w Klubie zgromadzeni, pamiętać należy, że bez Percepty expenſować niezdolacie.

Powiedziawszy więc w ogóle o ſzkodliwej Ludności pròznuiący w Poſzczce, powiem teraz wſzczegòle, z iakich

z iakich to Klafs ta pruznująca Ludność składa się, i iakiemi sposobami możnaby ją na czynną i użyteczną przemienić.

Klasy Ludzi pruznujących w Polsce.

1. Żołnierze w Pokiu.
2. Żydzi w całym Kraiu.
3. Zebraki i Włóczęgi.
4. Słudzy odprawieni.
5. Kobiety *z letkiego chleba.*
6. Mieszczanie przedający.
7. Szulery i Ofzuści.
8. Nareszcie Klasztory nie urządzone oboiey płci z iey służebnemi-

O wszystkich Klafsach tych wspomnę późniéy, a teraz zaczynam od Żołnierzy.

Co do

Co do Żołnierzy w Pokoju prężniących.

Z litości nad najniezwyklejszą i najuboższą kondycją Żołnierza, i z interesu Kraiowego, mówię, aby Żołnierz był czynny, aby przynajmniej, kiedy przymuszony iak niewolnik, więcej powiem, gdy życie za każdym rozkazem kładzie posłuszeństwo na ofiarę, niechże nie będzie tak iak jest, nędzny, chłodny i głodny.

Widzę iak Żołnierzy szczęśliwych tych, którym nauka w Rzemieśle los w życiu czy w pożywieniu polepszyła, radbym widział wszystkich takich, którzyby iakimkolwiek Rzemiosłem byli zatrudnieni, dla czego następnie myśl moją podaję do uwagi.

Każdy Człowiek doiakiego sposobu życia z młodu przyzwyczajony, żadna mu praca nie jest ciężka, ani pro-
fte

te potrawy przykre, i w tymże powo-
 łaniu radby zostawał, ale gwałtem na
 Zołnierza zarekrutowany, właśnie w in-
 nego przerabia się człeka, wprawiają
 mu w umysł punkt honoru fałszywe,
 panowanie nad ludźmi, i zaraz cudzy
 majątek mienia mu iego własnością, co
 obaczy, radby brał gdyby mu groźna nie
 przefzkadzała. = Zołnierz zarekrutowa-
 ny, uczy się mustry w lecie miesiący 3.
 na każdy dzień po godzin 4. a 20. spi
 i pròznuie, zaś przez miesiący 9. uczy
 się zapominać pracy i bydź nieszczę-
 śliwym, uczy się pić, w karty grać,
 tutium kurzyć, a na niedostarczaiącą
 expens, uczy się kradzieży. = Còż wi-
 nien Zołnierz swojemu nieszczęściu i
 ubóstwu? gdy Policyes Woyskowa nie-
 zatrudnia Zołnierza pożyteczną iemu i
 kraiowi pracą, = Nie od rzeczy zdaie
 mi się radzę, aby Zołnierz tego wzy-
 stkiego co na łobie nosi, był tego wzy-
 stkiego Rzemieślnikiem wyuczonym,
 a cokolwiek zrobi aby mu kasa płaci-
 ła. Zaś każdą Kompanią z Officierami
 radbym

radbym widział na model Herenhu-
tów urządzoną, którzy iak pŕzchoły na
ogólne pracuią dobro.

Za co Zołnierz w pokoju tak wiel-
kiemi Officierkami zatrudniony war-
tami? czyliż Generała, Pułkownika,
Oberŕzteleytnanta, Maiora, Szylwach od
nieprzyaciela broni? wszakże Subalter-
ni bez warty są beŕpieczni, tu zdaie
się, że Obywatele na Paradę Sztabŕ-Offi-
cierów podatki składaią, nie mówię ia
przeciw wartóm Kommendantów, Kafs,
Odwachów beŕpieczeńŕstwa, a reŕztę
wart mam za próżne, Zołnierza zdro-
wie niŕczące. Nie mówię przeciw
Muŕtrom, niech te idą ŕwoim trybem,
ale reŕztę czasów aby były Zołnierza
ŕwobodzie i letkiej robocie za pieni-
dze poświęcone, = Radziłbym aby przy-
najmniej czwarta część piechoty rze-
mioŕem była zatrudniona. = Kapitani
aby ŕprowadzili do nauczania Zołnierzy
Ruŕnikarzów, Tkaczów, Pończoszni-
ków, Prządaków konopnych i wełnia-
nych, aby broń, płutno na kofzule, na-
mioty

mioty było robione, a zbywające Rękodzieła na profit pracujących były sprzedawane. Wielkie to jest Bogactwo Handel płutna grubego na Zagłę, Namioty na Morze, które teraz Kommissoryat na Namioty łokieć po 2. Złote płacił.

Ci Sąsiedzi którzy z Polki wełnę, konopie, wyprowadzają, braliby przerobione Płótno i Sukna, Płótna na zagłę i namioty, ieśliby tych od własney potrzeby zbywało, tylko iedna Moskwa robi, a inne grube, Gallicya na całą Europę dodaie, tym sposobem krajby się bogacił, napelniał Rzemieślnikami, gdy Zołnierz wyfluzylszy kapitulacją powracałby z Nauką, nie z Próznością; powracałby z Zarobkiem nie z ubóstwem, a tak miałby fundusz do

zoli czyli Rzemiosła nie zawodny.

Niech sobie każdy Possessor perswaduie, który kantonistę na Rekruta daie, i dawać będzie, że powysłużonych latach powracający Zołnierz będzie Gospodarzem, który od ciężkiej odwyki pracy. Rad on będzie hulać, grać, panować, ludzi we Wsi do nałogów i humoru Zołnierskiego nakłaniać. Widziemy tego codzienną praktykę, że Zołnierz Dezerter Cefarski Pruski wyuczony idzie do swego Rzemiosła, a nie umiejący żadnego, w dzień żebrze, w nocy kradnie, a do ciężkiej pracy nie idzie, a tak ile Kray dał kantonistów, tyle pożytecznych stracił ludzi. *Quod nova testa capit, inveterata sapit.* Zyczyłbym, aby każdy Kapitan z Officierami składali Kompanią Fabryczną, skupowali wełnę, konopie, i inne

i inne do swoich Fabryk materyały, na które służyłby fundusz kass Regimentowych, na mundur, broń, namioty, corocznie odkładany. = Żołnierz w swoiey Chorągwi pracujący, aby co dzień zarobku miał groszy 16. prócz lenugu, a tylko do rąk aby mu było płacono Złotych 10. a 5. składano do kassy na iego majątek przy Abzeycie, na któren się oglądaiąc, dezertować nie będzie, = Kassa do którey zarobek składać się ma, niechby była podtrzema kluczami, &c. A cokolwiek w kassie czystego zarobku znajdzie się, ten na dwie części dzielić by się powinien, to iest; iedna na Officierów, druga na pracujących Żołnierzy i t. d.

Gdyby się Rząd kraiowy, z mocną uwagą chciał zaştanowić, nad pierwszą potrzebą świata i bogactwem: dałby
 nay-

naywyższy szacunek Rolnikowi i prządce, a po nich Rzemieślnikowi, naypierwsze by na nich obrócił względy, gdy Rolnik żywi, Prządka odziewa, Rzemieślnik ich przyczynia, razem Skarby dla wszystkich królestw składają. A dla tego niech się nikt niedziwuie, że Zolnierza w pokoju obracam do przędzy, ta ręka, która trzyma ciężką broń do obrony kraju, może trzymać letkie wrzciono do jego odzieży, a według teraznieyszego Prawa, Rzemiołto Szlachcica nie szpeci, a niekoniecznie przędza białogłowóm tylko służy; w Województwie Krakowskim, i w Podgurzu, w Warmii i Prusach, tak kobieta iak Mężczyzna, nawet i Pastusi pałac trzodę, kądziel za pasem przędą; Rolnicy przyzedłszy od pracy, kądziel za spoczynek mają, iest to ich iakby nałogiem

zadce,
rwsze
olnik
ślnik
wfy-
tego
bnie-
y, ta
obro-
vrze-
g te-
Szla-
prze-
Voie-
zu, w
Me-
trzo-
lnicy
spo-
nało-
em

giem, do czego są przyzwyczajeni. Po-
dobnież i Żołnierz, po odbytey warcie
i mustrze, kądzielą chętnie bawić się
zechce. Nie jest to trudne Rzemiosło dla
każdego człowieka, zwłaszcza grube
prząść nici na Namioty, Zagle, i ko-
szule, i grube wyrabiać sukno, a iak
wielki pożytek gdy z tąd żywi się i
wspomaga Żołnierz; kray się na-
pełnia Rzemieślnikiem, drugi pożytek
dla Handlu, że zbywający Produkt za
granicę wysyła i kray bogaci. =
Niech się każdy zastanowi nad wszyst-
kiemi bagatelami, dla dzieci taniemi
zabawkami, z Zagranicy przychodzą-
cemi, wszystko to próżna Żołnierska
albo po pracy rolnicza robiła ręka =
Wtych dniach przyszło kilkanaście fa-
milił Rolniczey z Zagranicy zapisa-
nych, żadnego między niemi nie masz
który.

któryby prócz roli osobliwego nie u-
 umiał Rzemiosła. Dla tegoć Półno-
 północne Kraie i *Turcja* z Południowych
 rozmaitemi Towarami i Rzemiosłami
 są narzucone, że w tamtych ludzie są
 bez próżniactwa a nie bez nauki.

Okazawszy w téy I. Części, iak
 Żołnierzy prężniących teraz w Poko-
 iu, możnaby zrobić czynnemi, a za-
 tym użytecznemi i Narodowi i imże-
 samym. — Okazę puźniey, wdalszych
 Częściach tego Pisma, iak można i
 inne klasy Pruźniaków szkodliwych,
 wyżej wspomnianych, przeistoczyć na
 czynnych i użytecznych.

w Warszawie

W Drukarni gtey. na krakowskim
Przedmieściu w kamienicy Duponto-
wskiej Nro 454. na Drugim Piętrze od
Ulicy przeciw kościoła PP. Bernardy-
nek.

Ta Część I. kosztuje Groszy 15.

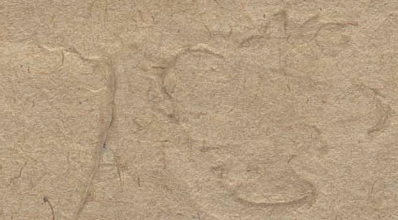

1839

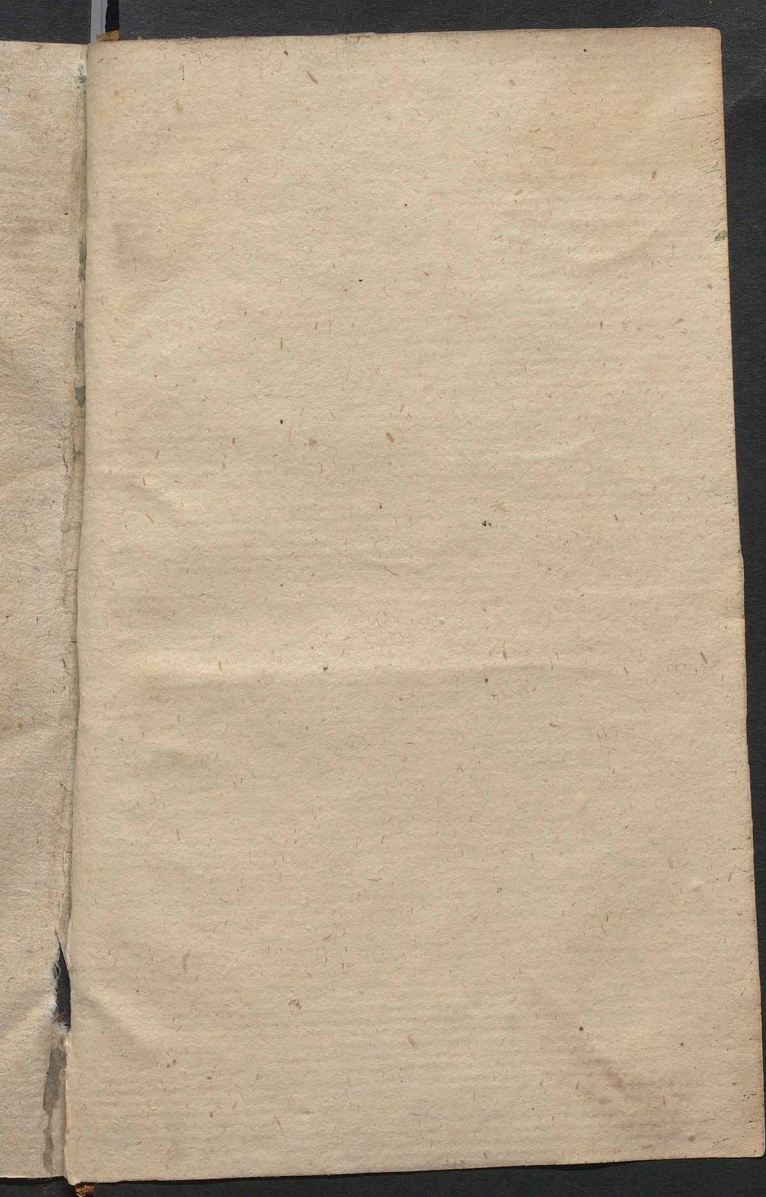
W. T. ...

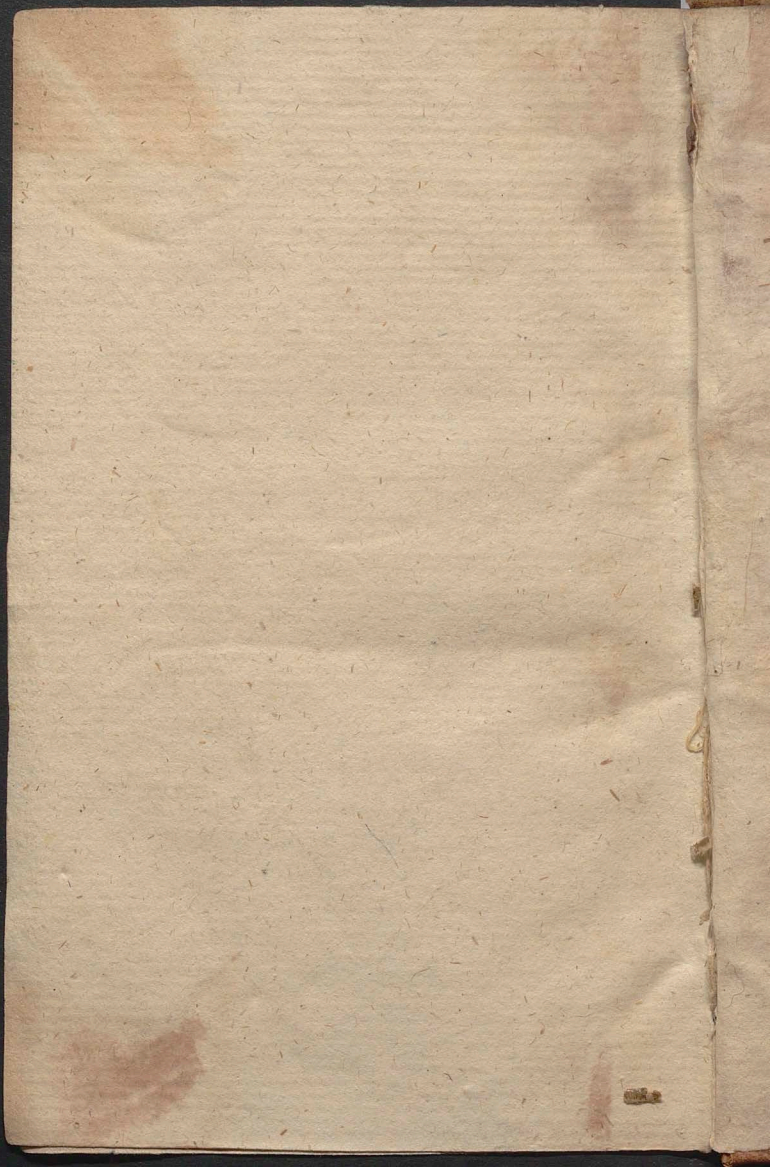
W. T. ...
...
...
...

...

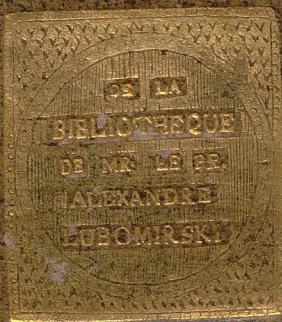

Biblioteka Jagiellońska

stdr0024816

DE LA

BIBLIOTHEQUE

DE MR LE PE.

ALEXANDRE

LUBOMIRSKI